

straks i Talen. »Min Fætter har sladret af Skole. Han kender Lægen derovre. Men lad mig nu høre — hvad er egentlig Meningen?«

»Ja, du kan tro, vi gjorde store Øjne begge to,« sagde Meta, da de havde lukket sig inde i hendes Mands Værelse for at faa Ro for Børnene, der surrede omkring i de smaa Stuer som sværmesyge Bier i en Kube. »I Begyndelsen vidste vi saamænd ikke rigtig, hvad vi skulde tænke om Tilbudet. Det lød jo lidt underligt. Men i Morges havde jeg Brev fra Povl. Han skriver, at Sagen er i Orden, og han er henrykt for allting derovre. Vi kommer til at bo i et Hus, der før har været Godsforvalterbolig. Det bruges nu til et Alderdomsasyll; men det skal helt forandres, skriver Povl. De Gamle skal hver have deres eget lille Hjem, og det skal Povl ogsaa være med til at ordne. Du skal høre, hvad han skriver.«

Hun hentede Brevet frem fra sin Kjolelomme og læste:

»Straks i Aftes havde jeg den afgørende Samtale med Dihmer, og vi blev hurtigt enige. Han sagde, at det var hans Tanke at gøre Favsingholm til en Slags Noæh Ark, der skulde bære en lille Skare Mennesker frelst gennem Syndfloden, naar den kommer, og hertil ønsker han altsaa min Bistand. Jeg falder med andre Ord netop ned i den Virksomhed, jeg altid selv har drømt om, men nær tabte Troen